

JUBILEJSKA AUDIJENCIJA

Subota, 6. rujna 2025.

KATEHEZA

1. *“Nadati se” znači “kopati”. Carica Jelena*

(Mt 13,44)

Kraljevstvo je nebesko kao kad je blago skriveno na njivi: čovjek ga pronade, sakrije, sav radostan ode, proda sve što ima i kupi tu njivu.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Od srca pozdravljam sve vas koji ste hodočastili u Rim, dolazeći iz raznih krajeva. Ovaj grad, bogat povijesnim nasljeđem, pruža priliku za jačanje u vjeri, ljubavi i nadi. Danas ćemo promišljati o jednom posebnom vidu nade.

Htio bih započeti jednim sjećanjem: kad smo bili djeca, stavljanje ruku u zemlju imalo je poseban čar. Sjećamo se toga, a možda još uvijek imamo priliku i vidjeti to: vrijedi promatrati djecu dok se igraju! Kopati u zemlju, probijati tvrdu koru svijeta i otkrivati što se krije ispod...

Ono što Isus opisuje u prispodobi o blagu skrivenom u polju (usp. Mt 13,44) više nije dječja igra, ali radost iznenađenja ostaje ista. I Gospodin nam govori: takvo je Kraljevstvo Božje. Štoviše, tako se nalazi Kraljevstvo Božje. Nada se ponovno rađa kada kopamo i probijamo koru stvarnosti, kada se ne zaustavljamo na površini.

Danas se želim s vama prisjetiti da su Isusovi učenici, čim su dobili slobodu javno živjeti kao kršćani, započeli iskopavanja, osobito na mjestima njegove muke, smrti i uskrsnuća. Istočna i zapadna predaja pamti Flaviju Juliju Jelenu, majku cara Konstantina, kao dušu tih potraga. Žena koja traži. Žena koja kopa. Blago koje rasplamsava nadu jest uistinu Isusov život: potrebno je krenuti njegovim tragovima.

Kolike je druge stvari carica mogla učiniti! Kakva je ugledna mjesta mogla izabrati umjesto zabačenog Jeruzalema. Kolikim je užicima i častima dvora mogla dati prednost. I mi se, braćo i sestre, možemo uljuljkati u položaje koje smo dosegнули i u bogatstva – bila ona veća ili manja – koja nam pružaju sigurnost. I tako gubimo onu radost koju smo imali kao djeca, onu želju da kopamo, da otkrivamo i stvaramo, onu svježinu koja svakom danu daje novo lice. “Izumiti” (tal. *inventare*), znate, na latinskom znači “pronaći”. Jelenino veliko “otkriće” bilo je pronalaženje

Svetoga Križa. To je ono skriveno blago za koje vrijedi sve prodati! Isusov križ je najveće otkriće u životu, vrijednost koja preobražava sve druge vrijednosti.

Jelena je to mogla shvatiti možda zato što je i sama dugo nosila svoj križ. Nije rođena na dvoru – predaja kaže da je bila gostioničarka skromnog porijekla, u koju se zaljubio budući car Konstancije. Oženio ju je, ali je zbog političkih kalkulacija nije oklijevao kasnije odbaciti, godinama je držeći podalje od njihova sina Konstantina. A kad je Konstantin postao car, ni on je nije poštediti boli i razočaranja. Ipak, Jelena je ostala vjerna sebi: bila je žena koja traži. Odlučila je postati kršćanka i uvijek je činila djela ljubavi, nikada ne zaboravivši jednostavne ljude od kojih je i sama potekla.

Takvo dostojanstvo i vjernost vlastitoj savjesti, draga braćo i sestre, i danas mijenja svijet: približava nas blagu, poput truda koji ulaže zemljoradnik. Obraditi vlastito srce zahtijeva napor. To je najzahtjevniji posao. Ali kopanjem nalazimo, saginjanjem se sve više približavamo Gospodinu koji se sam lišio slave da bi postao kao mi. Njegov križ skriva se ispod tvrde kore naše zemlje.

Možemo životom kročiti uznosito, nesvjesno gazeći blago koje se nalazi pod našim nogama. No postanemo li poput djece, otvorit će nam se jedan drukčiji svijet, drukčije Kraljevstvo, nova snaga. Bog je uvijek tu – ispod nas – da nas podigne u visine.

Nakon kateheze, Sveti je Otac pozdravio hodočasnike:

Srdačno pozdravljam vjernike koji govore francuski, osobito hodočasnike iz Senegala, koje prati njihov biskup, mons. Paul Abel Mamba, kao i one koji dolaze iz Francuske. Braćo i sestre, Gospodin nas poziva da uđemo u njegovo Kraljevstvo s jednostavnošću djece. Zamolimo ga danas za milost da i sami postanemo poput njih. Neka vas Bog blagoslovi!

Pozdravljam sve hodočasnike i posjetitelje koji govore engleski jezik, osobito grupe iz Ugande i Sjedinjenih Američkih Država. Molim da vam ovo jubilarno razdoblje bude vrijeme duhovne obnove, koje ponovo rasplamsava nadu u oproštenje grijeha, u pomoć Božje milosti i u vječni život. Na sve vas i vaše obitelji zazivam snagu i mir Isusa Krista. Bog vas blagoslovio!

Draga braćo i sestre njemačkog govornog područja, vaše hodočašće u Svetoj godini odvija se pod znakom Križa, po kojem je Krist pobijedio zlo. Stavimo ga u središte svoga života, jer on je znak nade koju nam je donio Krist, naš Otkupitelj.

Srdačno pozdravljam španjolske hodočasnike, osobito grupe iz Španjolske i Latinske Amerike. Pozivam vas da uvijek ostanete u stavu traženja, kako bismo mogli pronaći blago koje nam Bog nudi. Neka vas Gospodin blagoslovi. Hvala vam puno.

Upućujem srdačnu dobrodošlicu vjernicima koji govore talijanski, osobito onima iz sljedećih biskupija: Ascoli Piceno, San Benedetto del Tronto-Ripatransone-Montalto, predvođenima nadbiskupom mons. Giampierom Palmierijem; Sant'Angelo dei Lombardi-Conza-Nusco-Bisaccia, s njihovim nadbiskupom mons. Pasqualom Cascijem; i iz Lodija, u pratnji biskupa mons. Maurizija Malvestitija. Neka vaše jubilejsko hodočašće bude izvor nadahnuća te potiče vašu želju da budete nositelji kršćanske nade i radosti, kako u Crkvi, tako i u društvu.

Pozdravljam i župne skupine, osobito one iz Ruva di Puglia, Archija i Francaville in Sinni; kao i predstavnike organizacije Formedil Italia i izdavačke kuće Edizioni Frate Indovino.

Na kraju, svoje misli upućujem bolesnima, mladencima i mladima, među kojima s osobitom naklonošću pozdravljam učenike Instituta Marcello Candia iz Seregna, izviđače iz Varese te one iz Agropolija i Padove. Predstojeći blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije potiče me da vas ohrabrim: idite uvijek Marijinim stopama, kročeći putem Gospodnjim.

Svim vama udjeljujem svoj blagoslov!